

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoE/172/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615207276
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615207276.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného P. S., s.r.o., L. XXX/A, P., IČO: 36 432 105, právne zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave na Martinčekovej ul.č. 13 proti povinnej R.S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX/XX, T. Š. o vymoženie 622,48 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 15Er 353/2015-14 zo dňa 27.05.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekučného konania.

V odôvodnení uviedol, že uznesením č.k. 16 Er 336/2011-17 zo dňa 14.12.2011 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 622,48 Eur na základe exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku sp. zn. WHB0110139 zo dňa 27.08.2010. Uznesením č.k. 16Er 336/2011-44 zo dňa 17.02.2014 súd exekučné konanie zastavil.

Následne súd citoval ust. § 251 ods. 4, §103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že v danom prípade sa jedná o neodstrániteľnú prekážku konania právoplatne rozhodnutej veci, ktorá bráni pokračovaniu v konaní. Z týchto dôvodov súd exekučné konanie zastavil.

O trovách exekučného konania rozhodol podľa ust. § 251 ods. 4 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), d), e), f), § 221 ods. 1 písm. d), f), h) O.s.p.. Namietal, že súd prvého stupňa rozhodol nad rámec zverenej právomoci, svojim konaním odňal účastníkom možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že v tejto fáze konania súd rozhoduje výlučne o podanej žiadosti o udelenie poverenia, a môže žiadosť len zamietnuť alebo udeliť poverenie súdnemu exekútorovi. Súd prvého stupňa však exekučné konanie zastavil z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Uviedol, že prekážka res iudicata patrí k procesným podmienkam a jej existencia musí viesť k zastaveniu konania. Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie však nie je rozhodnutím o veci samej, preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5ECdo 40/2013, 7 Cdo 108/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 254/2012 a namietal, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenia O.s.p.. Poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zastával názor, že súd sa musí najprv vysporiadať so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom v danom prípade súd prvého stupňa postupoval v rozpore so zákonom, keď zastavil exekučné konanie. Súčasne namietal odňatie možnosti konať pred súdom, pretože nemal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a skutkovému

stavu. Poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a všeobecných súdov a namietal, že súd prvého stupňa neprímerane zvýhodnil povinného. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie resp. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ust. § 251 ust. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, určitý skutkový dej (skutok) ak bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 42/2006 zo dňa 01.01.2011).

Z citovaného ust. § 251 ods. 4 O.s.p. je pritom nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na ust. § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa tými istými účastníkmi exekučného konania rozumejú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právni nástupcovia a tou istou vecou je samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné považovať za meritórne rozhodnutie, avšak nie každé takéto rozhodnutie zakladá prekážku rozsúdenej veci. V každej veci je preto nutné skúmať a zohľadniť z akého dôvodu bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá resp. z akého dôvodu bola exekúcia zastavená a až následne môže súd prijať záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke rozhodnutej veci.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa zistil, že oprávnený už skôr podal proti povinnému návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa voči povinnému domáhal vymoženia pohľadávky vo výške 622,48 Eur na základe rovnakého exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri

Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. sp. zn. WHB0110139 zo dňa 27.08.2010 s právoplatnosťou dňa 27.09.2010 a vykonateľnosťou dňa 01.10.2010.

V predmetnej exekučnej veci teda oprávnený žiada vykonať exekúciu medzi rovnakými účastníkmi a na základe rovnakého exekučného titulu pre vymoženie rovnakého práva ako v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16Er 336/2011. Toto exekučné konanie sa skončilo právoplatným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16Er 336/2011-17 zo dňa 14.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoE 17/2012-33 zo dňa 31.10.2012, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá a následne uznesením č.k. 16Er 336/2011-44 zo dňa 17.02.2014 súd exekučné konanie zastavil v súlade s ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemôže byť žiadnym spôsobom konvalidovaný. Uvedené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto predstavuje pre toto uvedené exekučné konanie (sp. zn. 15Er 353/2015), ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia na podklade rovnakého exekučného titulu, prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.